

Skridt fra Thingets Side, som vilde være fuldstændig i Uoverensstemmelse med, hvad Thinget hidtil har gjort i lignende Tilfælde. Da Gjedserbanen blev anlagt for nogle Aar tilbage, og en Kontrakt af en temmelig lignende Natur blev afluttet, da indskrænkede Thinget sig ligeledes til at tage Forbehold, man skred ikke til nogen Negtelse, og det Samme skete heller ikke i Fjor. Derfor vilde vi ved at gaa den Vei, som det ærede Mindretal anbefaler, denne kraftigere Protestvei, gjøre Noget, som vilde være at gaa et Skridt videre, end vi tidligere ere gaaede i lignende Tilfælde, hvilket efter vor Mening vilde være politisk urigtigt. Dette er den anden Hovedgrund, hvorfor vi i Aar ikke stille Forslag om nogen Negtelse paa dette Punkt, men ligesom tidligere indskrænke os til et bestemt Forbehold og en Protest mod Lovligheden, idet vi forbeholde Thingets Ret paa dette Omraade.

Jeg skal med det Samme udtale mig om samtlige de af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds stillede Forslag, da jeg ellers vilde komme til at gjentage det Samme ved hvert af disse Forslag, idet de nemlig alle gaa ud fra den samme Betragtning, som jeg har omtalt, ligesom ogsaa den Stilling, Udvalget har indtaget i denne Sag gaar ud fra den samme Betragtning, som har været Grundlaget for hele Behandlingen af Finantsloven i Udvalget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds staar jo som bekendt paa det Standpunkt, at han ikke vil give nogen Finantslov i Aar til den nuværende Regjering. Jeg skal derfor ikke, hverken nu eller senere, komme ind paa at diskutere, hvor vidt de af ham stillede Forslag i deres Detailler ere mere eller mindre holdbare; thi det er aldeles givet, at med de Vædringsforslag vil der ganske sikkert kun blive reist nye store Konfliktspunkter, men der vil ikke komme nogen Finantslov. Naar Forslagene overhovedet have det Formaal, at der ikke skal komme nogen Finantslov, er det ogsaa ganske ligegyldigt, hvordan Forslagene se ud. Flertallets Standpunkt er et ganske andet, det er at tilbyde Landstinget en saglig Forhandling ikke blot rent formelt om en Finantslov, men en brugelig Finantslov, under Forudsætning af, at Landstinget paa sin Side fuldt ud anerkjender de Betingelser, der fra vor Side ere opstillede som Grundlag for en fremtidig virkelig konstitutionel Forhandling. De Betingelser, som fra vor Side ere opstillede, ere paa den ene Side, at der standses med Bygningen af de provisoriske Fæstningsværter gennem provisoriske Finants-

bevillinger, at denne Sag altsaa gaar ud af Finantsloven, og paa den anden Side, at de provisoriske Love, Spørgsmaalet om deres Gyldighed eller Ikke-Gyldighed, ikke søges gennemtvunget ved en ukonstitutionel Fremgangsmaade, og dertil regner jeg, baade at disse Love i Landstinget henvises til Udvalg og gjemmes der med Regjeringens Billigelse, og at man søger at gennemtvunge deres Anerkjendelse ved Optagelse paa Finantsloven af Votter til Love, som Folkethinget paa ukonstitutionel Maade stadig er affaa-ret fra at udtale sig grundlovmæssig om. Paa de to Omraader kan der efter min Mening slet ikke fra Folkethingets Side være Tale om nogen forandret Holdning. Vil man ikke gaa ind paa noget Saadant, saa indrømmer jeg, at Forhandling er ganske unyttig; thi det, der skulde bevæge Alle her i Landet til at komme til en Forstaaelse om Finantsloven, er jo det, at man derigjennem ønskede at komme ud over den herskende politiske Konflikt for saa at komme ind i en virkelig saglig konstitutionel Forhandling; men en saadan Forhandling er jo slet ikke mulig saalænge det fra det ene Things Side fastholdes, at det er lovligt, forsvarligt og konstitutionelt rigtigt at prøve paa at gennemtvunge sin Mening paa den almindelige Lovgivnings- og Finantslovgivningens Omraade, mod det andet Things Votum. Saalænge det staar fast, er jo al Forhandling ingen Nytte til, og i saa Tilfælde vil der heller ikke naas Noget ved en Uoverenskomst. Men dersom man paa den anden Side er villig til at erkjende, at dette Things Ret bør fuldt ud respekteres, saavel med Hensyn til Finantsloven som med Hensyn til de provisoriske Love, er det Hensigten hermed virkelig at tilbyde et Grundlag for en saglig og frugtbar Forhandling ogsaa og særlig paa Finantslovens Omraade. Men jeg er overbevist om, at det heller ikke med Hensyn til andre Love i Længden vilde blive en virkelig nyttig Forhandling, saalænge vi ikke ere komne til en Forstaaelse med Landstinget om Finantsloven. Den ene af de Betingelser, som hævdes fra vor Side, nemlig at der standses med de provisoriske Befæstninger, synes Regjeringen jo at være gaaet ind paa, idet det nuværende Finantslovforslag ikke indeholder Forslag af en saadan Natur, og hele Spørgsmaalet om Forsvarsvesenet vil altsaa blive afgjort ad sædvanlig Lovgivningsvei, idet det vil blive Gjenstand for Behandling af Folkethinget. Det andet Punkt derimod, Spørgsmaalet om de provisoriske Love, staar jo uforandret paa samme Standpunkt, idet ikke en eneste af de Love, som nu allerede paa tredie Aar ere henvis-